

[Brorsen.]

skære ned her og der — der er jo for øvrigt det at bemærke med Hensyn til denne Landstorm, at den ikke var saa forfærdelig dyr, saa vidt jeg husker blev der undervist ca. 2 Tusinde Mand inden for Landstormen, og det kostede Staten ikke mere end $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller deromkring. Men naar der nu skal anstilles nye Overvejelser med Hensyn til hele vort Forsvar, saa er der Grund til i alt Fald at tage det med ind under Overvejelserne, om det var rigtigt, at man forlod Landstormen, og om man eventuelt skulde indføre den paa ny.

Inden jeg kommer til mine afsluttende Udtalelser, vil jeg gerne gøre en ganske kort Bemærkning om det Afsnit af Statsministerens Tale, der vedrører vort nordlige Amt Færøerne. Fra Venstres Side er vi klar over, at der maa ydes Hjælp til det haardt ramte færøske Næringsliv. De urolige Forhold i Spanien, hvor jo netop det færøske Næringsliv, navnlig Fiskeriet, har sit Hovedmarked, har foraarsaget nærmest katastrofale Tilstande for Færøerne. Vi er velvilligt stemt over for en Hjælpeaktion fra Statens Side over for vort nordlige Amt, hvor man for Tiden kæmper en meget haard Kamp paa det erhvervs-mæssige Omraade.

Hvad Forfatningsproblemet angaar, maa man, efter alle de Udtalelser at dømme, som vi mødte forud for Landstingsvalget, nu forvente et Forslag om Landstingets Afskaffelse. Om denne Sag skal jeg ikke sige ret meget i Dag. Der er ingen Grund til at komme dybt ind paa Betragtninger fra 1915, da vi i Fællesskab fra alle Partiers Side blev enige om den Grundlov, som vi siden den Tid har levet under. Men nu hedder det sig jo fra Regeringspartierne Side — det var det, vi hørte ved de politiske Møder —, at det er en Nødvendighed, at Landstinget kommer ud af vor Forfatning. Hvorledes man saa i det hele taget vil ordne det fra Regeringens Side, har vi ikke faaet noget nærmere at vide om, men saa vidt man kan skønne, er det Etkammer-Systemet, vi skal over til.

Man kan stille det Spørgsmaal, om vi overhovedet ikke skal have Spor af Kauteler som i samtlige europæiske Forfatninger, i alt Fald i de parlamentarisk styrede Lande. Vil man forsøge at gennemføre en Forfatning her i Landet, hvor de 51 pCt. skal bestemme det hele, medens de 49 pCt. ingen Verdens Ting har at skulle have sagt, hvad offentlige Forhold angaar? Jeg tror, at man med ret stor Agtpaagivenhed nu afventer, hvad Regeringen vil gøre, hvad

det er for et Forslag, den her vil stille. Hvorledes mit Partis Stilling vil blive, skal jeg ikke udtale mig om paa det nuværende Tidspunkt, det vilde jo ogsaa være mærkeligt, inden man faar at se, hvad det Forslag indeholder, som antagelig inden ret længe kommer fra Regeringens Side.

Maa jeg til Slut sige, at det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch her har fremholdt — det vidste vi jo —, at Regeringen nu har Flertal i begge Rigsdagens Ting; den har faaet sit Ønske opfyldt, den har Magten her i Landet, og Regeringspartierne kan altsaa uden Hemninger gennemføre, hvad de ønsker. Nu tror jeg for mit Vedkommende ikke, at Regeringen vil forsøge at vende op og ned paa det hele i en Haandevending, og det giver Programtalen jo heller ikke Udtryk for. Men det, vi vil blive Vidne til i den kommende Tid, er flere og flere socialistiske Morfinindsprøjtninger; de vil blive hyppigere og hyppigere. Nu kan man jo — og det bestræbte det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sig for over al Maade — skubbe det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fra sig, men der er alligevel ingen Tvivl om, at han har en lille Prioritet, langt ude naturligvis, en Tredieprioritet eller en Fjerdeprioritet, i Socialdemokratiet, et politisk Saneringslaan, som han vil kræve forrentet. Det skal vi nok faa at vide, naar han nu inden ret længe faar Ordet, og der er nok en Mulighed for, at han kan faa Ørenlyd ikke alene inden for sine egne snævre Rækker, men maaske ogsaa inden for den venstre Fløj af Socialdemokratiet.

Fra Venstres Side vil vi søge at holde os vaagne under denne Proces, og vi sætter fra vor Side Liberalismens Frihedstanker op imod Socialismens Tvangsideer. Der er, forekommer det mig, ingen Tvivl om, at der kommer en Dag, hvor der vil rejse sig en kraftig offentlig Mening, som forlanger, at der skal ryddes op her i Stuen, og at meget af det, vi nu føres ind i, maa fejres bort, fordi det vil vise sig, at det medfører Stagnation og Tilbagegang i vort Folk.

Venstre vil føre en Politik, der har Bud til alle Samfundsklasser, og det kan kort udtrykkes i de to Sætninger: Frihed paa det aandelige Omraade og Ligeret mellem Erhvervene paa det økonomiske Omraade. Det er med dette som Samlingsmærke, at vi gaar ud i Fremtidens Politik fra nu af; og jeg ønsker at sige, at Tiden er ikke til politisk Guerillakrig — og det være sagt til de smaa Partier —, hvor man løber rundt i Smaaflokke og saaledes nytteløst øder Kræfterne. Kun ved at vi samles til